

Farvel og tak!

"Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen er der et tidspunkt"

Sådan står der i Prædikerens bog i Det Gamle Testamente og i dette nummer af kirkebladet gør jeg prædikerens ord til mine, for for mig er det blevet tid til at sige farvel og ikke mindst: TAK

D. 31. januar er det min sidste dag som sognepræst i Butterup-Tuse sogn, derefter går jeg på pension.

D. 15. december er det 22 år siden min familie og jeg flyttede ind i præstegården og jeg en stormfuld 3. søndag i advent blev indsat som sognepræst i Butterup og Tuse sogne. Siden da er tiden fløjet af sted med højmesser, konfirmander (mange!) menighedsråds møder, nytårsaftensgudstjenester, kirkeblad, gudstjenester på Tuse lokalcenter dåb, legestue, rundvisninger, ældremøder, kvindegupper, vielser, Tuse uge, fastelavnsgudstjenester og Felix, studiekreds, plakato-phængning og nedtagning, dåbsbreve, kirkebogskonferering, bamsegudstjenester, attester, begravelser, Allehelgens og adventsgudstjenester, jul og påske, skolegudstjenester, julerier med dagpleje, vuggestue og børnehavebørn, bisættelser, konfirmander, musikgudstjenester og fortælle-gudstjenester, cykelture frem og tilbage til Margrethekapellet, salmevalg og prædikenskrivning, ferieafløsning, indsamlingsregnskaber, gospeldage, pilgrimsvandring, pensionistforeningens julesammenkomst- for bare lige at nævne noget af det, som I og jeg måske har haft sammen gennem årene. For mig dyrebare møder og øjeblikke, som jeg tager med mig i mit nye og snart arbejdsfrie liv.

Jeg har været utrolig glad for mine år her i Butterup og Tuse, for den frihed menighedsrådet altid har givet mig til alle mine ideer, for

min gode kollega Lene Funder, for de søde og dygtige medarbejdere, vi har her i vore kirker og ikke mindst for den åbenhed og tillid I har vist mig, når vi har mødtes og "har haft noget sammen".

Jeg håber, at jeg i mine 22 præsteår her på stedet har gjort noget godt for jer, jeg har i hvert fald gjort det, så godt jeg kunne, og I skal vide, at I alle og på hver jeres måde har betydet noget for mig i mit liv og stadig vil blive ved med at gøre det.

Og jeg håber selvfølgelig også, at I vil byde jeres nye sognepræst velkommen med ligeså stor åbenhed og venlighed, som den jeg er blevet mødt med gennem alle årene.

Guds fred og alt godt til jer alle i Butterup og Tuse sogn.

Vibeke

Har I lyst til at sige farvel, vil I gøre mig rigtig glade ved at komme til min afskedsgudstjeneste søndag d. 24. januar kl. 10.30 i Butterup eller kl. 14 i Tuse.

AFSKEDSGUDSTJENESTER

Kom og sig farvel til Vibeke

SØNDAG D. 24. JANUAR ved gudstjenesten enten i BUTTERUP KIRKE kl. 10.30 eller TUSE KIRKE kl. 14.

Efter begge gudstjenester er menighedsrådet vært ved en lille sammenkomst, hvor vi kan få sagt ordentligt farvel.

VI VIL SAVNE FELIX – OG HANS VEN, VIBEKE

Præster er meget forskellige – ligeså forskellige som organister, kirkesangere, kirketjenere og andre mennesker.

Gennem mange år som organist har jeg oplevet at samarbejde med rigtig mange forskellige præster. Men jeg har aldrig mødt nogen som Vibeke. Og hun er jo også den, jeg har arbejdet længst sammen med overhovedet. Så for mig er Vibeke Præsten.

Jeg er ikke sognebarn i Tuse, så jeg kender kun Vibeke som kollega. Vibeke er et meget ærligt menneske, som aldrig ville fremstille sig selv som et andet menneske end hun er. Det gør også hendes prædiker hudløst ærlige, for ingen kan vel prædike ud i det blå uden at tage udgangspunkt i sig selv?

Vibeke har aldrig lagt skjul på egne svagheder eller begrænsninger. Og der findes vel ikke bedre imødekommenhed overfor alle os, der lytter til præstens ord, end at man også netop blotlægger sig selv? Vi er aldrig blevet spist af med generelle teologisk højtravende abstraktioner. Tværtimod har Vibeke altid udlagt teksten på en måde, så alle straks kunne relatere budskabet til egen tilværelse.

Det er også karakteristisk at Vibeke de senere år har holdt sine prædikener fra gulvet – så at sige i allerbedste forstand i øjenhøjde.

Vibeke er modig. Jeg kender ikke andre præster, som midt i en prædiken har sunget ikke bare et enkelt vers, men samtlige vers i en sang eller salme, som var relevant den dag ved den lejlighed.

Vibeke har altid været åben overfor forslag fra andre og hun har aldrig været bange for at prøve noget nyt, selvom hun så absolut også har sans for traditioner. For mig har det været et vidunderligt samarbejde, tryghed og eksperimenter på en gang.

Vibekes prædikener til de voksne har altid været fulde af eftertænksomhed og spørgsmål til livet.

Tit har jeg været helt bestyrtet når Vibeke efter gudstjenesten resolut kastede sine små sedler i papirkurven. Jeg har endda samlet dem op og gemt dem somme tider; man kan da ikke bare smide sit værk ud??? Men det viser måske noget om Vibekes mangel på selvhøjtidelighed, at hun bare har kastet sine ord bort – i sikker forvisning om, at de nu havde gjort den nytte, de kunne lige i den pågældende situation og ikke behøvede at gemmes for eftertiden. Når jeg har samlet dem op, er det selvfølgelig fordi jeg mener, at så gennemtænkte og gennemføjte ord netop godt kan have en værdi for eftertiden. Jeg er kun ked af, jeg ikke har gjort det systematisk nok, så de senere kunne blive udgivet måske....

Men den anden prædikentype er jo den, som henvender sig til børn og her er det den lille frække Felix, som fører ordet – med sin helt egen stemme – og Vibeke, der ind imellem prøver at berolige ham og tale ham til fornuft. Danmark er berømt for at lave noget af verdens bedste børne TV. Men Vibeke burde for længst have fået Nobelprisen for sine Felix prædikener og for dette "show" i det hele taget. For mig at se er det simpelthen genialt! Og som det altid er med stor kunst,

så henvender Felix prædikenerne sig ikke kun til børnene, men i lige så høj grad til de voksne.

Jeg synes, Vibeke burde rejse land og rige rundt med dette koncept. Der er masser af sogne, hvor man ikke aner hvad man skal stille op med de små børn og børnefamilierne. Felix burde også køre på TV. Men måske er det igen Vibekes ydmyghed, der gør hun netop har begrænset sig til sit helt intime format – en særlig gave til kun os, der er så heldige at komme i landets smukkeste kirke.

Vibeke drikker kun the – og kun god the. Hun kan lide fordybelse, hvad enten det er på græske øer eller på pilgrimsvejen til Santiago de Compostela. Hun læser meget, går meget og cykler altid.

Oftentimes tænker jeg, at hun lever netop sådan, som jeg gerne ville have gjort – hvis jeg ikke havde så travlt.

Somme tider kan mennesker vel være forbilleder eller fyrtårne blot i kraft af deres eget nok så stille eksempel. Sådan ser jeg Vibeke og det er måske også grunden til, at det bliver svært at undvære hende i kirken.

Vi har alle forskellige roller i tilværelsen og for mange fylder de arbejdsmæssige roller en hel del – nogle kan vel nærmest smelte sammen med deres givne professionelle rolle.

Men selvom Vibeke altid har udfyldt rollen som præst til punkt og prikke, så tror jeg vi alle har oplevet, at det var mennesket Vibeke, vi holder så meget af – og ikke kun rollen

Vi kan kun rigtig meget håbe på, der alligevel bliver en chance for at drikke the og kage sammen ☺

Per Egholm

Ovenstående er med Vibeke Helweg-Møllers tilladelse kopieret fra Butterup-Tuse sogns kirkeblad.